SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2828

av Eric Palmqvist (SD)

Lättnader i reglerna för skyddsjakt på gäss

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över lagstiftningen kring vilka rekvisit som ska vara uppfyllda för att bevilja skyddsjakt och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kanadagåsens förekomst och numerär bör begränsas utifrån det faktum att arten historiskt sett inte är hemmahörande i Sverige, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den svenska ståndpunkten bör vara att utverka ett nationellt undantag från EU:s fridlysning av den vitkindade gåsen då den inte längre kan anses vara skyddsvärd i Sverige, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

På flera håll i landet upplever människor att stora flockar av fåglar, i sammanhanget vanligtvis kanadagäss, grågäss eller vitkindade gäss, intar stränder och parker. Inte sällan rör det sig om hundratals individer som såväl skräpar ner som låter illa och gör utfall mot passerande människor och husdjur. Tidigare lagstiftning har medgett att skyddsjakt på dessa fåglar har kunnat beviljas om fåglarna bedömts utgöra en sanitär olägenhet.

Efter en lagändring 2021 är kraven emellertid skärpta och skyddsjakt kan bara medges om det föreligger en risk för att djuren kan ge upphov till allvarliga skador eller olägenheter för människors hälsa. Detta har tolkats av tillståndsgivande myndigheter som att det inte går att tillåta skyddsjakt för att exempelvis säkra vattenkvaliteten från förhöjda halter av e-kolibakterier på en badplats eller trygga att det går att vistas i en park eller på en strand.

Människan bör naturligtvis eftersträva att leva i samklang med naturen men måste ha möjlighet att ingripa när så är motiverat. I fråga om kanadagässen, grågässen och de fridlysta vitkindade gässen handlar det inte längre om samklang utan om att gässen på många håll har tagit över. Till saken hör också att kanadagåsen inte funnits traditionellt i Sverige utan introducerades i landet på 1930-talet och att den vitkindade gåsen är fridlyst av EU trots att populationen av den ökat explosionsartat de senaste 40 åren, enligt Sveriges lantbruksuniversitet.

Goda skäl för att se över den nuvarande lagstiftningen kring vilka rekvisit som ska vara uppfyllda för att bevilja skyddsjakt föreligger således. Utgångspunkten bör då vara att förenkla och mildra nuvarande regelverk. Kanadagåsens förekomst och numerär bör dessutom begränsas utifrån det faktum att arten historiskt sett inte är hemmahörande i Sverige. Utöver detta bör den svenska ståndpunkten vara att ett nationellt undantag från EU:s fridlysning av den vitkindade gåsen ska utverkas då den inte längre kan anses vara skyddsvärd i Sverige.

Eric Palmqvist (SD)